

De garage van de TP in de Kerkbuurt

Uit in Slierecht en in Dordt...

D'r is 'n tijd gewist dà dixielandmeziek aareg in trek was. Ok in Slierecht. Op 'n aevend was de geraozie van de TP in de Kaarekbuurt leeg gereeje. Aalle busse stinge buite. De geraozie was 'n concertzaol geworre. In de mitte was 'n podium gebouwd waerop opgetreeje mos worre. Aanplakbeljette hadde de gemoedere in 't durrep losgemaakt. Zô 'n bietjie aalle tieners en twintigers wouwe d'r wel heene. Je mos netuulijk wel van dixieland houwe. D'r wazze d'r die meer van aandere meziek hiewe.

't Was zeumer, hêêt en harstikke druk op dien aevend dat de Dutch Swing College Band hêêmel in Slierecht was. Ons ploegchie kon 'r nò net bij. In die tijd wier d'r veul gerôôkt. D'r was 'n bar waer ie 'n biertie kon kôôpe. In de lôôp van d'n aevend was 't zôô rôôkerig geworre, dà je de meziek wel kon hore, mor amper wà kon zien deur de rôôk. As ie, zôôas wij, achteraan sting en waainig kon zien, dan nam ie dat op de kôôp toe. Je was 'r gewist teslotte.

Een pôôsie laeter speulde de Dutch Swing College Band in Dordt, in Kunstmin. Om 't nou is van dichbij te kanne meemaake, koche me kaorties. We zatte vooraan in de zaol en we vonge 't praachtig. Nae aflôôp gonge ze nog 'n pôôsie deur. Aamel voor 't zellefde kaortie. Wij genote en bleve ok langer. Toe 't afgelôôpe was, reeje d'r gêên traaine of busse meer. We mosse hêêmel truglôôpe naer Slierecht. Mor ja, de pont voer ok nie êêder as d'n aanderen

ochend om 6 ure. De Paopendrechse brug was in aanbouw en over de Slierechse spoorbrug moch ie nie lôôpe. Wat nou?

”We gaon slaepe bij ’t Leger des Haails” zee d’r êên. Toe me daer kwamme, zat ’t Leger op slot. VOL sting ’r op d’n deur. Lôôpend deur Dordt kwamme we een pliesie tege. Die vroeg wà wij zô laet op straet mosse. We hebbe ’t uitgelege. Toe zee die: “Kom mor mee, dan kà je in ’t pliesiebro slaepe.” Twêê man per cel. We mosse wel naom en adres opgeve. De Dordtse pliesie hà ’s nas de Slierechse gewaorschouwd wat of t’r aan de hand was. De Slierechse pliesie hà toe bij onze ouwers thuis weze aanbelle en gezeed dat hullies zeun op ’t bero in Dordt sliet. Niks aan de hand. Ze wazze wel geschrokke. ’s Oches vroeg wiere me uit onze cel gehaold en met de pliesieoto naer de pont gebrocht. Vanaf Paopendrecht lôôpende naer huis, d’r reej nog gêên bus zô vroeg.

Zeun van Sjorse